

HET LAATSTE NIEUWS

maria

JANUARI 2026 • NR. 785 • 14 MAART 2026

MET
TV-GIDS

TENNISSTER

ELISE MERTENS

BIJ DE TOP 20 VAN DE WERELD

**'Vroeger zag
ik enkel tennis.
Nu zie ik
the bigger picture'**

EXCLUSIEF

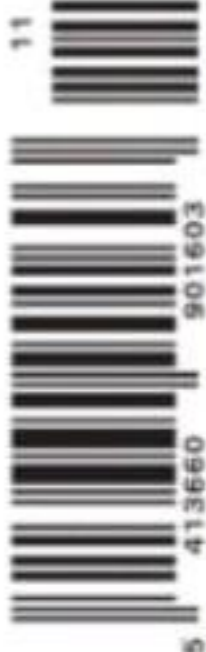
SNELLE RECEPTEN VAN
CHEF **JELLE BEECKMAN**

**DOE-HET-ZELFBEAUTY
UITGETEST**

VAN NAILWRAPS
TOT WIMPERLIFT

YES, JEANS!

DENIM DRAAG JE
DIT SEIZOEN ZO

Als je relatie wel wat hulp kan gebruiken, wil dat niet zeggen dat je per se samen in therapie moet gaan. Je kan ook prima alleen aan je relatie werken. Soms is dat juist de eerste stap.

De eerste vraag die opdoemt is: heeft relatietherapie in je eentje wel zin? Is het niet juist de bedoeling dat je het samen doet? Volgens relatietherapeut Joey Steur kan individuele relatietherapie juist heel erg effectief zijn. "Je gaat onderzoeken waar je eigen gedrag vandaan komt in reactie op het contact met je partner", legt ze uit. "Je leert jezelf beter begrijpen. Wat triggert je? Hoe reageer je als het spannend wordt? Als één persoon in een relatie anders gaat bewegen, beweegt het hele systeem mee." Steur benadrukt: "Natuurlijk hebben beide partners een aandeel. Maar als jij jezelf beter begrijpt, ga je anders reageren. Je leert bijvoorbeeld je grenzen beter aan te geven en op een andere manier het gesprek aan te gaan." Ze biedt al enkele jaren individuele relatietherapie aan, naast de gewone relatietherapie voor koppels. "Ik geloof al jaren in de kracht van individuele relatietherapie. Sterker nog, ik zie het als een volwaardige ingang om patronen te doorbreken en de verbinding te herstellen, ook als je partner er nog niet klaar voor is." Het zijn zeker niet alleen vrouwen die bij haar aankloppen, ook mannen doen dat. "Soms sluit de partner later alsnog aan."

Relatietherapeut Sophie Zeestraten richt zich volledig op vrouwen en werkt inmiddels uitsluitend met individuele relatietherapie. Ze vindt solorelatietherapie vaak zelfs doeltreffender. "Als partners samen in therapie gaan, komen ze vaak terecht in een dynamiek waarin ze elkaar de

schuld geven of hun gelijk willen halen. Of de vrouw durft nog niet eerlijk te zeggen dat ze twijfelt aan de relatie en wil dat eerst voor zichzelf onderzoeken." Ze vervolgt: "Relatietherapie met z'n tweeën richt zich sterk op het verbeteren van de communicatie. Dat helpt zeker, maar je moet eerst begrijpen waarom en van waaruit je zo communiceert. Vaak komt dat voort uit je jeugd. Dan projecteer je dingen op je partner die eigenlijk over jou gaan. Je zoekt iets wat je in het verleden hebt gemist, maar je partner kan dat niet voor je oplossen."

**'SOMS
PROJECTEER
JE DINGEN OP
JE PARTNER DIE
EIGENLIJK OVER
JOU GAAN'**

RELATIETHERAPEUT
SOPHIE ZEESTRATEN

OUD VERDRIET

Een sprekend voorbeeld uit haar praktijk: een vrouw worstelde met het feit dat haar man vaak van huis was om anderen te helpen. Hij werd gedreven door een oud patroon, namelijk het altijd goed willen doen, uit angst voor afwijzing. Zij had een vader die vroeger ook altijd afwezig was en onbewust trok ze die herinnering door. De afwezigheid van haar man voelde als een persoonlijke afwijzing: hij wil blijkbaar geen tijd met mij doorbrengen. Ze ging hem dat steeds meer verwijten en het leidde telkens opnieuw tot conflicten. Totdat ze door de therapie inzag dat dit niet alleen ging over haar partner, maar over oud verdriet dat ze nog met zich meedroeg. Ze besepte dat haar man haar gemis uit het verleden niet kon goedmaken. Dat inzicht veranderde alles.

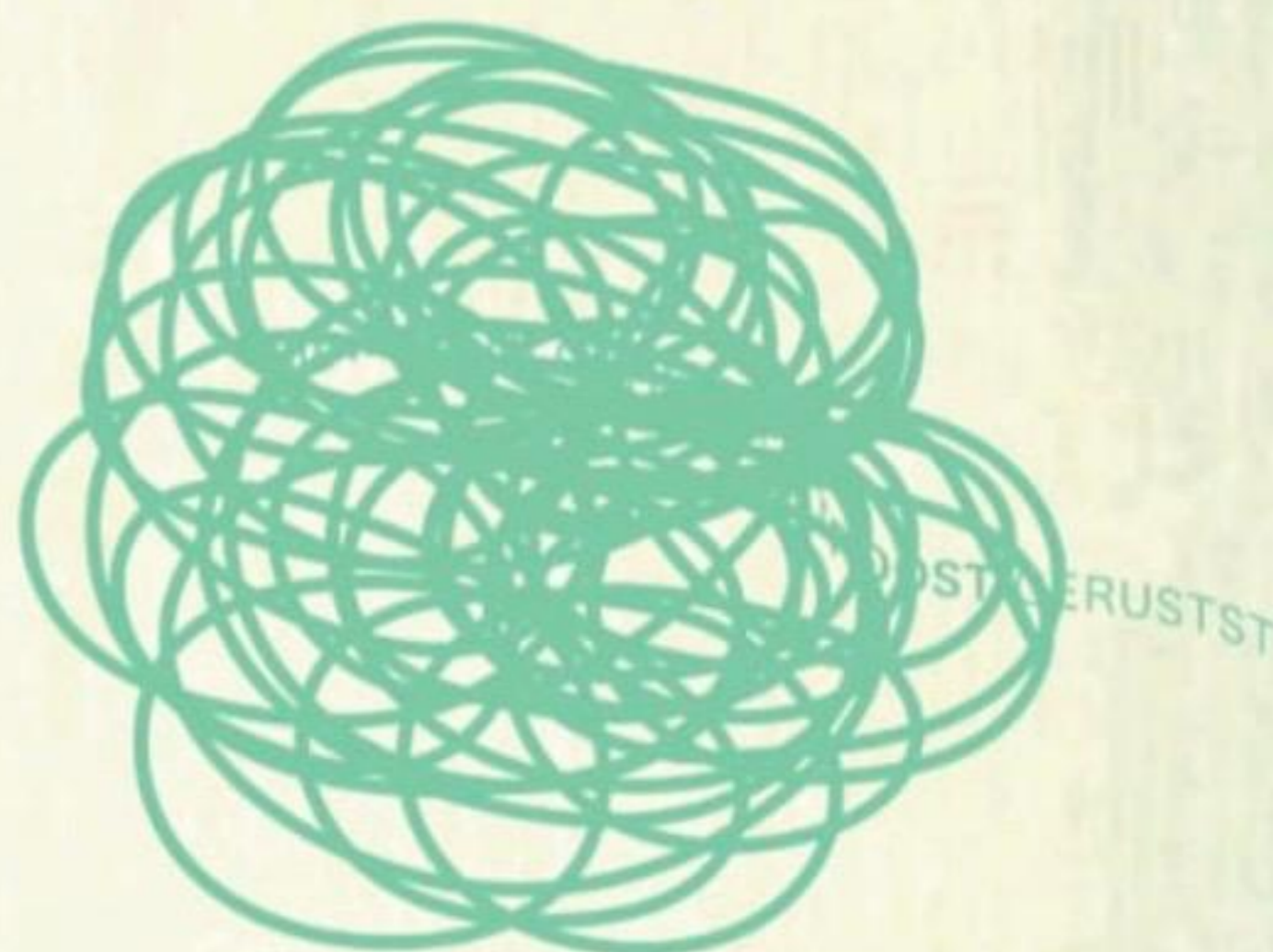
Wat is de meestvoorkomende reden dat vrouwen voor therapie kiezen? Sophie Zeestraten: "Bij mij staat met stip op één het gebrek aan verbinding. Wat vrouwen zich meestal niet realiseren, is >

> dat ze die verbinding vaak onbewust zelf sabote- ren. Stel: hij luistert niet echt, omdat hij verdiept is in de krant. Daar zit geen kwaad opzet achter, maar zij voelt zich genegeerd. Ze denkt: hij sluit zich altijd af. En dat verwijt ze hem, terwijl het een wisselwerking is. Vrouwen blijven dan bij- voorbeeld, vanuit het gevoel genegeerd te worden, vragen op hun man afvuren, terwijl hij zich steeds meer terugtrekt. Daar ontstaat dan juist die afstand die ze proberen te vermijden.” De meeste ruzies herhalen zich ook. Sophie Zeestraten noemt het de ‘relatieflipperkast’: alsof je telkens weer tegen elkaar flippert. De een zegt iets, de ander reageert, en voor je het weet, zit je weer in hetzelfde patroon. “Elke relatie kent dat”, zegt ze. “Maar als je begrijpt waarom jij telkens zo reageert, en je stopt daarmee, gaat je partner óók anders reageren.”

“Uit onderzoek blijkt inderdaad dat zo’n zeven- tig procent van de ruzies over een terugkerend probleem gaat”, vertelt Joey Steur. “Omdat het ge- triggerd wordt vanuit het verleden. Die reacties zitten diep: het zijn oude overlevingsmecha- nismen die ooit nodig waren, maar nu niet meer. Het is niet realistisch te denken dat je die patronen volledig oplost, of dat je nooit meer ruzie zal maken. De echte vraag is: kunnen we het er sámen over blijven hebben? Kunnen we elkaar troosten en geruststellen? Dan ontstaat er ruimte voor wederkerigheid en een heel ander gesprek.”

ALLES VOOR HARMONIE

Steur vertelt over een vrouw in haar praktijk van wie de partner niet mee wilde naar therapie. “Hij vond het maar onzin. Dus ging zij alleen aan de slag, en ze ontdekte dat ze zich voortdurend aanpaste. Alles om de harmonie te bewaren. Hij trok zich terug, sloot zich af, en zij voelde zich daardoor niet belangrijk, alsof haar behoeften er niet toe deden. Maar haar boosheid uitte ze niet. Tijdens de sessies ontdekte ze dat dit gedrag al in haar jeugd begon. Ze paste zich als kind aan om verbonden te blijven. Pleasen komt vaak voort uit een gevoel van onveiligheid, uit het idee dat je niet wordt gezien. Zich aanpassen werd een manier van overleven. Ze ging voortdurend over haar eigen grenzen heen om de relatie maar goed te houden. Vrouwen als zij zijn eerder bang om hun relatie te verliezen dan zichzelf. Terwijl juist dat gedrag een negatief effect heeft op de relatie. In de therapie leerde ze haar gevoelens herkennen, er woorden aan geven

en ze uiten, in plaats van alles op te kroppen. Ze sprak haar wensen en verwachtingen uit en paste zich minder aan. Haar partner zag dat ze serieus aan zichzelf aan het werken was en was positief verrast. Die erkenning betekende veel voor haar.”

HAND VASTPAKKEN

Joey Steur werkt vanuit de systeemtherapie. Het uitgangspunt daarbij is dat je altijd onderdeel bent van een groter geheel en dat we allemaal met el- kaar verbonden zijn. “Je neemt daarin altijd de context mee – bijvoorbeeld je gezin van herkomst. Dat heeft veel invloed op hoe je nu reageert op situaties. Ik werk vaak met één partner, maar neem de ander altijd mee in het proces. Ik stel vragen zoals ‘Wat doet dit met jouw partner?’. En ‘Komt jouw beeld van jullie relatie overeen met dat van hem of haar?’” Volgens Steur kan je met kleine stapjes al een patroon doorbre- ken. “Als je het bijvoorbeeld niet gewend bent dat je partner je hand vastpakt, en hij doet dat opeens wél, is dat eigenlijk een heel groot ding, toch?”

Ook Sophie Zeestraten ziet het verleden als de sleutel. Hoe we ons gedragen in een relatie komt volgens haar voort uit wat we als kind heb- ben geleerd of gemist. “Wat je in het begin van je leven te- kortgekomen bent, projecteer je onbewust op je partner in de hoop dat je het alsnog krijgt.” Ze volgde vele (relatie)therapie- en coachingoplei- dingen, maar haar belangrijkste inzichten haalde ze uit haar eigen relatie. “Ik zag hoe mijn partner soms heftig reageerde op iets wat ik deed, en ik

**‘ALS JIJ STOPT
MET TELKENS OP
DEZELFDE MANIER
TE REAGEREN, GAAT
JE PARTNER OOK
ANDERS REAGEREN’**

RELATIETHERAPEUT
SOPHIE ZEESTRATEN

**'JE HEBT GEEN
TWEE MENSEN
NODIG OM
BEWEGING TE
CREËREN IN
EEN RELATIE'**

RELATIETHERAPEUT JOEY STEUR

leerde: zijn reactie gaat over hém, niet over mij. Ik nam het niet meer persoonlijk. Dat veranderde alles." Ze kijkt samen met haar cliënten naar hun persoonlijke 'programmering', ontstaan vanuit hun jeugd, naar hoe die doorwerkt in relaties en hoe haar cliënten met triggers binnen hun relatie kunnen omgaan. "We brengen de dynamiek tussen jou en je partner helder in beeld en je gaat actief aan de slag met oefeningen. Het is een enorme vooruitgang als je begint te begrijpen waar je gedrag vandaan komt en dat je verantwoordelijkheid leert nemen voor jouw aandeel."

LUCHT IN DE RELATIE HELPT

Een cliënte van Sophie Zeestraten verwoordde het zo: "Solotherapie dwingt je te focussen op jezelf, in plaats van dat je telkens kijkt naar wat de ander wel of niet doet. Ik heb nu meer inzicht in mijn eigen gedrag. Ik please minder en spreek vaker mijn waardering uit. Veel drama bleek bij mij vandaan te komen. Soms zou ik willen dat ook hij zijn aandeel neemt, maar dit heeft zeker voor meer rust en begrip in de relatie gezorgd."

Een andere vrouw zei: "Ik kan nu met meer empathie naar mezelf én naar mijn partner kijken. Zacht roept zacht op, hard roept hard op. Je eigen reactie op een opmerking kan het verschil maken tussen een knallende ruzie of een verbindend gesprek. Stel een vraag in plaats van direct in de aanval of verdediging te schieten." Zeestraten hoort vaak soortgelijke reacties terug. Dat mensen meer rust voelen, beter kunnen nadenken over hun eigen gedrag én dat van de ander. "Ze beginnen in te zien waar bepaalde reacties vandaan komen. Dat brengt ook wat luchtigheid terug, die vaak helemaal verdwenen is als mensen al langere tijd relatieproblemen hebben."

Ook Joey Steur benadrukt het belang van zelfonderzoek: "Je moet bereid zijn te kijken naar jouw aandeel. Dat is niet altijd makkelijk, maar wel heel effectief. Het werkt beter dan voortdurend naar de ander wijzen. Je hebt geen twee mensen nodig om beweging te creëren in een relatie. Eén beweging is al genoeg om het patroon te doorbreken, en daar begint echte verandering." Zelfs op latere leeftijd kan dat waardevol zijn. Steur: "Ik kreeg onlangs een aanmelding van een vrouw van in de zeventig. Ze wilde meer intimiteit in haar relatie. Nu haar werkzame leven achter haar ligt, komt ze met haar partner in een nieuwe fase. Die behoefte aan verbinding is van alle leeftijden." ■